

Анотація. В статті дається визначення поняття «лепбук». Розкриваються основні методологічні вимоги створення лепбуку який допоможе збагатити, закріпити і систематизувати інформацію, а розглядання теки в подальшому дозволить швидко освіжити в пам'яті цікавий матеріал. Отже лепбук сприятиме формуванню вміння порівнювати, аналізувати, узагальнювати навчальну інформацію, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, робити самостійні висновки, розвиває критичне мислення, спостережливість, вміння співпрацювати, шукати варіанти виходу з проблемних ситуацій.

Ключові слова: лепбук

Лепбук – наколінна книга для гуртківця молодшого шкільного віку

У дослівному перекладі з англійської «лепбук» (lapbook) означає «наколінна книга» (lap – коліна, book – книга).

Термін «лепбук» вперше використала у своїй домашній школі письменниця з Вірджинії Теммі Дабі. [1]

У 80-х роках минулого століття Діна Зайк запропонувала використання foldables – складених аркушів паперу з певної теми, що сприяли легкому та ненав'язливому запам'ятовуванню матеріалу дітьми. Автор в своїй книзі описала створення різних видів цих "міні-книг". Працюючи над їх створенням, діти у творчій грі швидко та надовго запам'ятовували потрібну інформацію. Цю техніку почали широко застосовувати у домашніх школах Вірджинії. Теммі Дабі запропонувала вкласти ці маленькі книжечки в одну тематичну теку, оформлену яскраво і цікаво. Тобто запропонувала систематизувати інформацію з певної теми. Ці теки за форматом могли розміститися в дітей на колінах. Саме тому така саморобна книга і отримала назву - "лепбук". Такий вид роботи швидко був прийнятий у американських домашніх школах, адже уособлював собою книжку-іграшку, наповнену навчальною інформацією, що створила власне дитина дібравши, проаналізувавши навчальну інформацію, що, сприяло кращому запам'ятовуванню матеріалу. Отже лепбук – це кінцевий результат вивчення певної теми, який учень самостійно виготовляє, використовуючи отримані знання.

Лепбук – це новітній спосіб організації навчальної діяльності. Він є книгою або текою з певної теми, в яку вклеєні різноманітні міні-книжечки, оформлені як дверцята, віконечка, кишеньки, квіточки, книжечки, рухливі кружечки тощо. Дитина може їх створювати і розміщувати так, як вважає за потрібне. В ці кишеньки збирається навчальний матеріал, який дитина накопичує протягом вивчення будь-якої теми. При цьому створення лепбуку, крім ігрового і творчого завдання, є носієм навантаження і певні зобов'язання. По-перше,

матеріал дитина збирає і накопичує за певним планом, створеним разом з учителем. По-друге, щоб дібрати матеріал, потрібно його вивчити, проаналізувати і зрозуміти. По-третє – потрібно презентувати зібраний матеріал. Доречі, над певною темою може працювати як одна дитина, так і група. В групі діти вчатьс я чути одне одного, розподіляти обов'язки, прислухатись і переконувати, домовлятись, бути відповідальними за спільну роботу.

Отже, план створення лепбука:

1. Вибрати і обговорити тему. Зазвичай, тема обирається під час заняття разом із керівником.
2. Скласти план і намалювати макет, приготувати всі необхідні матеріали. Намалювати макет можна як вручну, так використовуючи різноманітні комп'ютерні програми, починаючи з самих простих, таких як Word чи Paint, закінчуючи більш складними, такими як Photoshop, CorelDraw, Illustrator або ж інші, на яких добре розумієтесь.

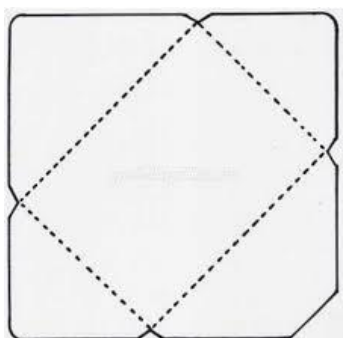
Розмір готового лепбука є стандартним – папка А4 в складеному вигляді та А3 у відкритому вигляді. Цей розмір ідеально підходить, щоб дитина могла самостійно працювати з ним: тримати його в руках, малювати, писати, виконувати завдання в ньому, а після занять поставити теку на полицю або покласти в шафку (рюкзачок, якщо буде заповнювати вдома) [2].

Найпростіші лепбуки виглядають як книжка з одним розворотом, більш складні можуть мати форму "трюмо": одна велика центральна частина та дві менших створки з боків. Більш складні можуть складатися з декількох сторінок (вклеєних знову ж таки за допомогою скотчу на початковому етапі) або вкладок, які відкривається донизу [3].

Необхідно підготувати також допоміжні матеріали: фломастери, маркери, кольоровий папір, картон, шматочки тканини, ножиці, клей, картки, картинки тощо.

3. Створити різноманітні кишеньки і наповнити їх. На готову основу кріплятсь я в різний спосіб (за допомогою клею, скотчу, степлера, стрічечок) дверцята, віконечка, кишеньки, квіточки, книжечки, рухливі кружечки тощо [5].

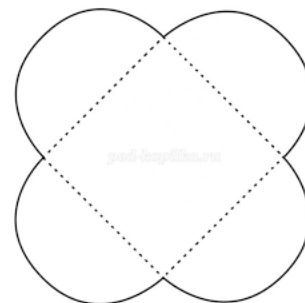
конверт

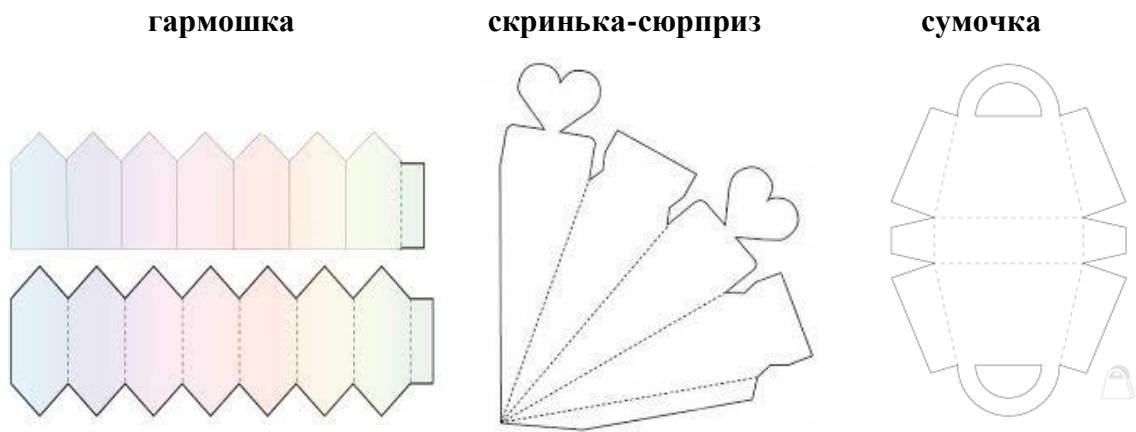

сердечко

кишенька

Вони наповнюються навчальним матеріалом, який можна діставати, перекладати, складати на свій розсуд.

- Презентувати свою роботу. Захистити свою роботу – це створити цікаву доповідь, з використанням матеріалів розміщених в кишеньках лепбука: факти, цікава інформація, загадки, ребуси, проблемні питання тощо.

За результатами роботи в класі, створюється серія лепбуків з певної теми. Переваги такої роботи полягають в тому, що діти вчаться представляти свою точку зору та чути іншу щодо певної теми, ділитись своїм і переймати досвід своїх однокласників, обговорювати і порівнювати бачення навчального матеріалу різними дітьми або групами.

При створенні лепбука варто враховувати такі моменти: його потрібно виготовляти з міцного матеріалу, щоб при частому використанні він швидко не втратив свій вигляд; "книга на колінах" має бути цікавою, яскравою, кольоровою, тобто привертати до себе увагу; звичайно містити інформацію, яка буде зрозумілою дітям і відповідати окресленій темі; матеріал добирати в різний спосіб, як під час уроку, так і самостійно; і, звісно, звернути увагу на те, що її можуть використовувати і інші учні або дорослі, які прагнуть отримати або поглибити інформацію з теми.

Мої учні порівняли лепбук з комп'ютерною презентацією, яку навчились створювати на уроках інформатики. Звісно на створення лепбука має піти певний час, адже потрібно вивчити і зрозуміти, який саме навчальний і декоративний матеріал варто використати для його створення, як цікаво і творчо його оформити.

Отже лепбук сприяє формуванню вміння порівнювати, аналізувати, узагальнювати навчальну інформацію, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, робити самостійні висновки, розвиває критичне мислення, спостережливість, вміння співпрацювати, шукати варіанти виходу з проблемних ситуацій.

Створення лепбуку допоможе збагатити, закріпити і систематизувати інформацію, а розглядання теки в подальшому дозволить швидко освіжити в пам'яті цікавий матеріал.

Якщо по даній темі створено декілька варіантів, то переглядаючи їх, можна не лише пригадати, а й знайти доповнення до раніше дібраної інформації.

Лепбук – це цікава спільна творча гра для вивчення, повторення або узагальнення навчального матеріалу.

Література

1. Лепбук як новітній спосіб систематизації навчальної інформації. Режим доступу: <http://shtf.tilda.ws/lapbook1>
2. Катерина Кругій. Лепбук як дослідницький проект дошкільника. Режим доступу: <http://ukrdeti.com/lepbuk-yak-doslidnickij-proekt-doshkilnika/>
3. Як зробити лепбук. Майстер-клас. (Как сделать лэпбук. Мастер-класс). Режим доступу: <http://portalmam.com/razvivayka/yak-zrobiti-lepbuk-mayster-klas-kak-sdelat-lepbuk-master-klasse>
4. Режим Лепбук для дітей — ідеї самостійного виготовлення та оформлення, вибір тематики за віком. Режим доступу: <http://radka.in.ua/poradi/lepbyk-dlia-ditei-ideyi-samostiinogo.html#i-5>
5. Шабат Галина Миколаївна. Цікаві шаблони для дитячих лепбуків. Режим доступу: <https://naurok.com.ua/cikavi-shablони-dlya-dityachih-lepbukiv-19470.html>